

רע"פ 4881/15 - אהוד הלפרין נגד דן משה כרמי

בית המשפט העליון

רע"פ 4881/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: אהוד הלפרין

נ ג ד

המשיב: דן משה כרמי

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 14.5.2015, בעק"פ 16927-04-15, על ידי כב' השופטים ר' שפירא - סג"נ; א' אליקים; ב' טאובר

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים ר' שפירא - סג"נ; א' אליקים; ב' טאובר), בעק"פ 16927-04-15, מיום 14.5.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ז' פלאח), בק"פ 652-06-14, מיום 1.3.2015.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. בתאריך 1.6.2014, הגיש המבקש קובלנה פלילית נגד המשיב. כמתואר בקובלנה, המבקש הינו בעלים ומחזיק של דירה (דירה 6, להלן: הדירה) וצמידויות בבית הרשום כמשותף ובו 7 דירות ברח' שימקין נחום בחיפה (להלן: הבית). המשיב, שרברב במקצועו, חסר זכויות קנייניות בבית. הקובלנה כוללת שני אישומים. הראשון, עוסק באירוע שאירע בתאריך 8.9.2008, בו הציב המשיב סולם בשטח המשותף של הבית וטיפס עליו לגובה של כ-10 מטר, בכדי לבצע עבודות התקנת צנרת שופכין חדשה, שלא כדיון, כך לטענת המבקש, בקיר המשותף של הבניין. זאת, על אף התנגדותו של המבקש בעת הצבת הסולם. צנרת זו לא פורקה, על אף שנקבע, לשיטתו של המבקש, כי היא מהווה פגיעה ברכוש המשותף. על כן, סבור המבקש כי בכך ביצע המשיב הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); השני, אירע ביום 4.3.2012, כאשר המשיב, סמוך לשעה 16:30, חלף על פני הבית, עלה בחדר המדרגות עד הקומה העליונה כאשר בעלי דירה 7 לא היו בבית. המבקש דרש מן המשיב לצאת מן השטח, תוך כדי שהוא הולך אחרי המשיב. המשיב התנגד לפינוי, ודחף את המבקש בגופו, כאשר בידו של המשיב כלי עבודה. המבקש, לטענתו, הרגיש מאוים פיזית, ובחר, בשפתו: "לפזר את הארוע בלא נזק" בכך שעשה שימוש בבקבוקון גז. לאחר מכן התחיל המשיב לרדוף אחרי המבקש וניסה להכות אותו ולבעוט בו. בכך, טוען המבקש, ביצע המשיב עבירה נוספת של הסגת גבול, וכן עבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. יש לציין כי לאחר מכן, באותה קובלנה, הוסיף המבקש לגבי האירוע השני כי המשיב עלה ודפק על דלתו של המבקש, והמבקש יצא אליו ואמר לו כי הוא אינו רשאי להיכנס לבית והלך אחריו.
3. להשלמת התמונה, יצוין, כי הליך זה איננו ההליך הראשון אשר מתנהל בין שני בעלי הדין. בק"פ 10861-02-10 הלפרין נ' כרמי (30.3.2011) נידונה קובלנה פלילית שהגיש המבקש כנגד המשיב, העוסקת, גם היא, בהנחת הצינור שנעשתה על ידי המשיב בתאריך 8.9.2008. באותה פרשה, קבע בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ז' פלאח) כי המשיב לא יישא באחריות פלילית מחמת זוטי דברים. הערעור, שהגיש המבקש, נדחה וראו עק"פ 13668-04-11 הלפרין נ' כרמי (4.7.2011). כמו כן, בת"א 10351-04-11 הלפרין נ' כרמי (8.8.2011), תבע המבקש פיצוי כספי בגין הנזקים שנטען כי נגרמו לרכוש המשותף בבית, כתוצאה מעבודות השיפוץ המתוארות לעיל. תביעה זו נדחתה וכן בקשת המבקש להאריך את המועד להגשת ערעור על פסק הדין, בבית המשפט המחוזי בחיפה (כב' הרשמת ת' שרון נתנאל) בתל"א (חי') 27543-01-12 הלפרין נ' כרמי (27.2.2012).
4. בדיון בקובלנה נשוא בקשה זו, בבית משפט השלום בחיפה, נתבקש המבקש לבאר מדוע הגיש קובלנה פלילית שנייה על אותו אירוע. לטענת המבקש, כיוון שמדובר בעבירה נמשכת, ובשל העובדה שהמשיב לא פירק את הצינור, ממשיך המשיב לבצע עבירה של הסגת גבול פלילית. בנוגע לאישום השני, טען המשיב, מנגד, כי תיאם, תוך עבודתו כשרברב, עם הדיירים בקומה 7 בבניין, בכדי לבצע עבודה עבורם בביתם. על אף שתיאם עמם את הגעתו, הם לא היו בבית ולכן נאלץ לצאת מהבניין. במצב זה, הגיע המבקש למקום ותוך כדי יציאת המשיב מהבניין, הוא הותקף על ידי המבקש. על כן, נאלץ המשיב להגן על עצמו ולהדוף את המבקש מעליו. או אז, תקף אותו המבקש באמצעות בקבוק הגז. בתאריך 1.3.2015, זיכה בית משפט השלום את המשיב מכל העבירות אשר ייחס לו המבקש. באשר לאישום הראשון, דחה בית המשפט את טענת המבקש לפיה הימצאות הצינור על הבניין מהווה עבירה נמשכת, ועל כן זיכה את המשיב מאישום זה. אשר לאישום השני, השתכנע בית המשפט מגרסתו של המשיב ומכך שנאלץ להדוף את המבקש אשר תקף אותו. עוד ציין בית המשפט, כי בעקבות האירוע השני המתואר בקובלנה הוגש כנגד המבקש כתב אישום (כתב האישום כנגד המבקש הוגש בתאריך 6.4.2014, ונפתח נגדו הליך בבית משפט השלום בחיפה וראו ת"פ (חיפה) 9946-04-14 מדינת ישראל נ' הלפרין). על כן, זיכה בית המשפט את המשיב גם מן האישום השני. סוף דבר, סבר בית משפט השלום כי המבקש לא הצליח להוכיח את טענותיו בשום רמה של הוכחה ועל חייבו לשלם למשיב סכום של 10,000 ₪.

5.

על פסק דין זה, הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה, בעיקרו על פסיקת ההוצאות וכן על המסקנות המשפטיות

שהסיק בית משפט השלום מעובדות המקרה. בתאריך 14.5.2015, דחה בית המשפט המחוזי את הערעור כיוון שלא מצא כל עילה להתערב בממצאיו העובדתיים ובמסקנותיו המשפטיות של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי הוסיף לעניין הסרת הצינור, כי המשיב אינו דייר באותו בנין ועל כן אין לו אפשרות או זכות להיכנס למבנה ולהסיר את הצינור אשר שייך, כפי שנראה, לאדם שמתגורר בדירה או בעלים שלה. בדחיית הערעור לעניין ההוצאות, ציין בית המשפט כי: "במקרה שלפנינו, סבורים אנו כי יש לפסוק הוצאות בהתאם לאמות המידה המקובלות בהליכים אזרחיים, וזאת מאחר ואין מדובר בהליך פלילי רגיל שיזמה המדינה אלא בקובלנה שהגיש קובל [המבקש] ללא כל בסיס כנגד אדם אחר [...] מדובר בהליך שהוגש ללא כל בסיס או שיקול ענייני, וכל שיש בו הוא הטרדה למשיב".

הבקשה לרשות ערעור

6.

ביום 14.7.2015, הוגשה בקשה להארכת מועד להגשת הליך של בקשה לרשות ערעור. לאור הסכמתו של המשיב,

הוארך המועד להגשת בקשת רשות הערעור עד לתאריך 17.9.2015. בתאריך 16.9.2015, הגיש המבקש בקשה לרשות ערעור.

בבקשתו, טוען המבקש כי יש על בית המשפט לנהוג בקובלנה פלילית כבכתב אישום, כך שניתן יהיה להרשיע בעבירות הנגלות

מפרוטוקול הדין. ביתר הבקשה, חוזר המבקש על טענותיו, שהועלו בפני הערכאות הקודמות, באשר לחריגות הבנייה ולשני

ה"אישומים" שתוארו לעיל, ומבקש, בשלישית, להעמיד לדין את המשיב על בסיס עובדות אלו. כמו כן, מוסיף המבקש, לעניין האישום

השני, כי לפי התעודה הרפואית שהגיש המבקש, לא ניכרות כל הפרעות בריאותיות למשיב כתוצאה מבקבוק הגז.

דין והכרעה

7.

דין הבקשה להידחות. הבקשה אינה נמנית על אותם מקרים בהם בית המשפט יעתר לבקשה לרשות ערעור ב"גלגול

שלישי". זאת, כיוון שהבקשה איננה מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות, בעלת השלכות ציבוריות רחבות; כמו כן, אין הבקשה מעוררת

חשש לאי צדק או עיוות דין שנגרם למבקש (וראו רע"פ 6263/15 קורם נ' מדינת ישראל (20.9.2015); רעפ 5603/15 אמיר נ'

מדינת ישראל (17.9.2015); רע"פ 5956/15 גרין נ' הועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז המרכז (16.9.2015)).

8.

למעלה מן הצורך, אציין כי אין מקום לקבל את טענותיו של המבקש לגופן. אשר לאישום הראשון, הרי שהוגשה כבר

קובלנה פלילית על אירוע זה בסופה זוכה המשיב; ואשר לאישום השני, לא מצאתי כל טעם להתערב בקביעות העובדתיות של בית

משפט השלום בחיפה באשר למהימנות גרסתו של המשיב. כידוע, ערכאת הערעור איננה נוהגת להתערב בקביעות עובדה ומהימנות

שנעשו בערכאות הקודמות לה (וראו: רע"פ 5184/15 קניימר נ' מדינת ישראל (27.7.2015); רע"פ 3319/15 שקיראת נ' יו"ר

הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015); רע"פ 4797/15 כהן נ' מדינת ישראל (15.7.2015)). קל וחומר, כאשר

עסקינן בערעור שני, במסגרת בקשה לרשות ערעור.

9.

סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ו (24.9.2015).

ש ו פ ט
